

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גוראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

כח הזוהר

חלק ג' עלון אור הזוהר 56

עיר וקדיש מן שמיא נחית

נחל לכיש 24/8 בית שמש
טל: 0548436784

מכתב תוכחה לרפנים וראשי ישיבות מכתב א'

הרב שלום יהודה גוראס

אבדק"ק עטרות ישעיה האלמין בית שמש

ב"ה, ערב שבת קודש לסדר (במדבר פרק כה יא-יג) "השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי: לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום. והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו וכפר על בני ישראל". חדש תמוז שנת "תשע"ב לפ"ק.

החיים והשלום וכל טוב סלה, אל כבוד אדמו"רי"ם, ראשי הישיבות, מרביצי התורה, ורבנים, מגידי השעורים בדרך היומי ובשלקון ערוף יומי, ודי בכל אתר ואתר, וכל העוסקים במלאכת הקדש שליט"א.

באנו להציע לפניכם הצעה נפלאה לזכות את הרבים בלמוד תורת הרשב"י ז"ע ולקרוב הגאולה, כמובא בספרים הקדושים החובה הקדושה המטלת על כל אחד ואחד ללמד הזהר הקדוש.

לכן היות שהצבור מתאסף בזכותכם לקבע עתים לתורה בתורת הנגלה, יש בידכם לזכותם בתורת הנסתר והיו לאחדים, דהינו להתחיל את השעור או לסים את השעור בלמוד ספר הזהר הקדוש על פרשת השבוע משך חמש דקות כמבאר בספר סור מרע ועשה טוב (דף ט"ז): וזה לשונו: תדבק נפשך בספרי יראים שתראה בכל עת חייבך לבוורא כל עולמים, ובפרט בספר הזהר שהוא עקר כל ספרי מוסר, והוא ילהב לבך בשלהבת אש לעבודה התמימה, ספר הזהר הוא המפתח והוא הסוגר. עד כאן לשונו.

ובספר זכירה לחיים להגאון רבי חיים פאלאג'י זצ"ל (חלק א' דף לג עמוד ג'), "מוסר השם שיש בזהר הקדוש מוסר השכל יתר על כל בעלי ספרי מוסר, וכל תבה ותבה נוקב ויורד בתונוי דלבא", עד כאן.

ובקל אפשר ללמד הזהר "חק לישראל", שתקן האריז"ל, מידי יום ביומו ועל ידי זה להטעים את נפת צוף דברי הרשב"י ז"ע לצבור הלומדים, כמו שכתב החיד"א זצ"ל, שאין עוד למוד בעולם המזכר הנשמה כמו למוד הזהר הקדוש.

והלומד הזהר, אפלו אינו יודע ואינו מבין מה שמוציא מפיו, הקדוש ברוך הוא מתקן דבריו. וכן אמרו קמאי וסמכוהו אקרא ודגלו עלי אהבה, אל תקרי ודגלו אלא ודלוגו. וענן בהרב חיד"א בקונטרס טוב עין בשם ה"א ז"א וכו'.

ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם. וכתב עוד שם (פרק י"א אות ג) דהגאולה לא תהיה, רק על ידי למוד התורה, ועקר הגאולה בלמוד הקבלה.

וכתב בספר יסוד ושרש העבודה (שער ו' פרק ג') וזה לשונו: אין אדם יכול לבוא אל קצת השגת גדלתו ורוממותו יתברך שמו מכל למודו, כמו מלמוד חכמת הקבלה, ובגידוד מלמוד ספר זהר הקדוש והתקונים, חכמת אדם תאיר פניו וכו'.

והרב החסיד בעל חובת הלבבות כתב בשער אהבת השם (פרק ו' וזה לשונו): וראוי לה, אחי, לדעת כי זכות המאמין אפלו אם יהיה מגיע אל התכלית הרחוקה בתקון נפשו לאלהים יתברך, ואלו היה קרוב למלאכים במדותיהם הטובות ומנהגיהם המשפחים והשתדלותם בעבודת הבורא ואהבתם הזפה בו אינם כזכיות מי שמורה בני אדם אל הדרך הטובה ומישרם אל עבודת הבורא, שזכיותיו נכפלות בעבור זכיותם בכל הימים ובכל הזמנים וכו'. עד כאן דברי קדשו.

וכאור לעינים באורו של השל"ה הקדוש, שכתב על פה: "הנה מבאר מכאן שחבור הזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאז יתגלה לתחתונים. ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו, וזה שאמר ובגנינה "ושבתם איש אל אחזתו" וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצרך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם הפסח ובדם המילה, כן הגאולה העתידה לא יהיה הגאולה עד שיזכו לתוספת הקדושה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה" (עשרה מאמרות מאמר ראשון, שני לוחות הברית).

כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קרוב הגאולה ברחמים, מסגלים הלמוד והקריאה בספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות פחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצלו.

וכידוע רבנו הקדוש הרמח"ל, רבנו משה חיים לוצאטו זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו יגן עלינו אמן, בעל ה"מסלת ישרים" ועוד, תקן בשיבתו סדר למוד מיוחד של גירסא בספר הזהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה פתקנה הראשונה בשיבתו, וכתב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובדאי

וכתב הרמ"ק בספר אור הנערב פי בעת למוד סתרי תורה מתעורר בנפש רגש נפלא להשם יתברך פי עזה כמות אהבה, ומבוא ברעיא מהימנא בזהר פרשת נשא, (דף קכ"ד): והמשפילים זיהירו בזהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל "למטעם" מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי, ויתקיים בהון, (דברים לב) ה' ביד ינחנו ואין עמו אל נכר. [תרגום ללשון הקדש]: משום שעתידי ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר הזה, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים.

ובמקדש מלך (לרעיא מהימנא פאן) דוק לישגיה דקאמר למטעם, לומר שעתיד להתגלות פרוש מאמרי הזהר בטוב טוב השם, ואז יפקון ביה מן גלותא כשיטעמו פרושי אמריו כי נעמו, כמו בזמננו זה שהוא אחרית הימים וזמן הגאולה. ועל פי זה אפשר להבין מה שכתב החיד"א זצ"ל, ועוד, כי אמירת הזהר לבד בלי להבין מועיל מאד, כמו שדיק המקדש מלך "למטעם" שזה מורה על אמירה לבד שאם טועמים רק את הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי.

ובתקונים סוף תקון ו', מהאי חבורא דילך, פד יתגלי לתתא בדרך בתראה בסוף יומיא, ובגנינה (וקרא כה, י) וקראתם דרוך בארץ וגומר. ובתקון ל' בספר פסא מלך, וזה לשונו: "כמה גדול חייב על תלמידי חכמים ללמוד קבלה, וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארץ גלותא, פי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלו, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, פי גדול כחה לקרב הגאולה". ובתקון מ"ב שם בכסא מלך, "פי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא. ואין נחת רוח להשם כעסק בנשמת התורה שהיא החכמה האמתית המקבלת פי ממונה יודע רצונו יתברך בעבודתו ומצוותיו...". עד כאן.

וכתוב באבן שלמה (פרק ח' אות כ"ו להג"א ז"ל) פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף, והעוסקים

היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד ...

... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גגם, כי אני אלמלא נתישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין פמזה לטובה לכל ישראל, וכך אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

ומי לנו גדול פהרמח"ל וכותו יגן עלינו אמן אשר היה בקי עצום בכל מקמי התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא הפסק, שבכח הקדשה העליונה של ספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות וקרב הגאולה ברחמים.

וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשפנת הקטרוגים (חסד לאברהם מעין ראשון נהר כ"ד).

הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחר ועכוב בנין בית מקדשנו ותפארתנו (הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים).

ואחרי שזכינו להפיר מעלת דברי הזהר הקדוש ופעלם הנפלא והשפעתם הברוכה, לא יפלא אם פן שבכל החוגים נמצאו גדולי הדורות שקבעו למודם ועיינם בזהר הקדוש, ואף המליצו לרבים ולשומעי לקחם על התועלת מהלמוד בו כמו שיתבאר.

ולשון דגל מחנה אפרים פרשת שמיני: וזהו דרש דרש משה, הינו כשיתגלה (פי בכל דור ודור יש בחינת משה, ואיתא דרבי שמעון בן יוחאי היה בחינת משה), וידרש מה שדרש כבר משה, הינו רבי שמעון בן יוחאי, ספר הזהר, אז והנה שרף, הינו שיתבטלו כל הקלפות וממילא יהיה הגאולה שיבנה במהרה בימינו אמן סלה ועד.

בספר אמרי קודש (פרק ט"ו), שחבר בעל פרוש המשניות מהר"ח (שהיה מראי פני אדוננו הגר"א ז"ל), וזה לשונו: "והלמוד ביום יהיה וכו' וספרי מוסר, חייבם גדול ממש, כמו להתפלל או להניח תפלין וכו', וזה - טוב מאד ללמוד, פשיטא למי שמבין עמקותו מעט, אלא אפילו ללמד לפי פשוטו גם יש בו מוסר גדול, ולשונו מסגל", עד כאן.

ובצואת רבנו הגאון רבי יעקב מליסא (אות ג'), "גם בכל שבת תקבעו ללמוד שעור בזהר הקדוש", עד כאן.

והגאון רבי אברהם ענתבי זצ"ל בספרו "אהל ישירים" (שער התשובה, פרק א'), כתב וזה לשונו: מצאנו ראינו משם הארז"ל שלמוד בספר הזהר והתקונים הם יועילו לנשמה להזדכך מאד, אף על פי שאינו מבין האדם עומק פונתו, דאפילו לפי פשוטו דבריו הם דברי מוסר השכל וכל דבריו כנחלי אש ונכנסים בלב הלומד והשומע, ובפרט אם יתעורר בבקיה ושרון לבב פשולמו בספר הזהר, אין ספק שנמחלים עונותיו, ויברחו המזיקים והסטרוא אחרא ממנו הרחק פמטחוי קשת, ומכל שפן

אם ילמדו למוד זה בליה מחצות לילה ואילה, שיועיל מאד לזכך נשמתו, אחר שבוכה על גלות השכינה והחרב והגלות, ואחר כך ישב וילמד עד שיעלה עמוד השחר, ויחבר לילה ויום, ועליו נאמר "יומם יצנה השם חסדו", שחוט של חסד משנה עליו כל היום משום ד"בלילה שירה עמי". וגם בשבתות לא ילמד אלא בספר הזהר, שהשבת קדש וספר הזהר קדש, ואם לאל ידו בחכמת הקבלה ילמדו ביום השבת, ויהיה לו סיוע גדול בלמודו.

וכתב בשבחי הארז"ל על אחד רשע שבא לפניו ורצה תקון לעונותיו ממנו, ומכלל התקונים שמסר בידו שילמד בכל יום כמה דפים מספר הזהר, וסגלת למוד ספר הזהר יועיל לאדם להכניס יראת השם בלבו.

ועד כמה היה חביב למוד תורת הסוד על תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו, יש ללמד ממה שהרב הקדוש מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב וכותו יגן עלינו אמן, העיד בעצמו ואמר, שלמד ושנה הפרי עץ חיים מאה פעמים ואחד.

ובספר "אביר הרועים" (חלק א' עמוד פ"ג אות קס"ח), מספר שפעם אחת בשעה שהתבודד עצמו רבנו הקדוש ונורא אדמו"ר מסוכטשוב זצ"ל ללמד הזהר הקדוש וכו', והנה משך את כובע השטריוימל שעל ראשו למטה עד גבות עיניו באפן שכל המצח שלו היה מכסה, ואחר כך התחיל ללמד בהתלהבות עצומה ובאימה ויראה שאין לשער ובנהימה בקול דממה דקה מאד, ורק לפרקים התפרץ מלבו הטהור הנימה גדולה על איזה רגעים, ולא רמו עיניו הטהורים ולא הגביה את גבות עיניו להביט חוצה מן ספר הזהר הקדוש בכל משך למודו וכו', וכשהביט אחר כך על המורה שעזת ראה שלמד רבנו הקדוש פן יותר מארבע שעות שלמות, והכל היה בהתעוררות וחד קטירא מתחלה עד סוף בלי הפסק רגע אחת ובלי הבט חוצה מספר הזהר הקדוש בכל זמן רב ההוא, עד כאן.

ובמשנה ברורה (סימן א סעיף קטן יב), כתב בשם ברפי יוסף וזה לשונו: "וצריף האדם לקבע לו עת ללמוד ספרי מוסר בכל יום ויום אם מעט ואם הרבה פי הגדול מחברו יצרו גדול הימנו, ותבלין היצר הרע הוא תוכחת מאמרי חז"ל". ובשער הציון (אות כ"ו), כתב בשם החיי אדם שהוא יותר חייב מלמוד משניות, עד כאן.

ובספר "מאיר עיני ישראל" (כ"ג עמוד תקנ"ו), מובא שמקורבו של רבי שלמה בלוח זצ"ל (תלמיד חפץ חיים) כותב, שרבי שלמה ספר לו על רבו מן חפץ חיים ז"ע, שכל שבת קודש למד את הזהר של הפרשה, גם היה אומר לאחרים שילמדו הזהר של הפרשה, אפילו בחורים. והיה אומר שרבו כמדרש.

ובמכתבי מן חפץ חיים זצ"ל (דף יד אות ג' בדפוס החדש), שספר בנו הרב אריה ליב על אביו מן חפץ חיים, שהחזיק מאד בחכמת הקבלה באמרו כי הוא אחד מחלקי תורה

היותר נעלים (וכעין מאמרם "דבר גדול מעשי מרפכה"), ומרגלא בפומיה תמיד פי בלי סתרי תורה מגששים אנו באפלה, ואי אפשר לבא עד חקר אלוה בהנהגתו עם הבריאה, אמנם דאג כי לא יספיק לו הזמן להתעמק בה, בשביל למודיו הנגלים שהם צרף רבים, ועניו בספרי הקבלה רק לפעמים, ועל פי רוב בליה בשעה מאחרת, כה זכר אנכי מימי נעורי, ספרי קבלה היה לו רק מהמחברים הקדמונים, כמו ספר יצירה, וספרא דצניעותא עם באורי הגר"א, פן ספר התמונה, וספרי הזהר, פן ספר הפרדס משה לקורדובירו, וספרי עץ חיים וספרי עץ חיים, פן ספר עבודת הקדש להבבאי, וספרי הרבי יוסף גיקטליא הלא הם שערי אורה וגינת אגוז וספר שפע טל, וזולתם לא (ועוד עין שם עמוד קע"ב אות צא, ראה אור הזהר דף 82).

ובספר מעשה איש (חלק ג' עמוד צ"ח) מובא: שמרן החזון איש זצ"ל אמר להגאון רבי שמרנהו גריינימן זצ"ל, שאין ספר מוסר כל כך טוב כמו ספר הזהר ופעם אמרו ללמד זהר, ואף הוא עצמו למד ספר הזהר עם הגאון רבי שמרנהו זצ"ל, עד כאן.

ועוד שם (חלק ד' עמוד צג) מובא: שהגאון רבי שמואל הלוי וואזנר שליט"א שאל פעם את מרן החזון איש זצ"ל אודות למוד הזהר הקדוש למי שלא הגיע לחכמה זו, והשיב מרן ז"ל, למען הלמוד אסור, אבל למען יראת אלקים מתר ומצנה גדולה היא, כי אין לה מאמרי חז"ל שמלהיבים כל כך כמו מאמרי הזהר הקדוש.

ועוד שם (בשלי העמוד) מובא: שהרב רבי שמואל עקיבא שלינגר שליט"א (אב"ד שטרסבורג) מספר: בהיותי עדין בחור צעיר לאחר בר מצוה נתליתי פעם להגאון רבי שמואל וואזנר שליט"א, ואז זכרתי שהיה מנח על השלחן ספר "הזהר" (שהיה ללא פריכה), ואמר הגאון רבי שמואל וואזנר: נראה שלומדים הרבה בספר זה. והחזון איש ח"ק (ראה אור הזהר ד' 86).

ובספר לב אליהו חלק א' (במעשים ונהגות עמוד ע"ה) מובא: שהגאון רבי אליהו לאפאן זצוק"ל בכל יום אחר הצהרים היה לומד זהר הקדוש בנעימות קולו והתלהבות גדולה.

ובספר "המשגיח דקמניץ" (פרק ו' עמוד פ"ח), מובא: שהגאון רבי משה אהרן שטרן זצ"ל בהיותו תלמיד בשיבת קמניץ היתה לו קביעות בכל לילה לפני השינה בספר זהר הקדוש עין שם.

והרב הגאון רבי חיים קמיל זצ"ל ראש ישיבת אופקים, נהג אחר סעודת ליל שבת ללמד דברי הזהר הקדוש ומדרש תנחומא על פרשת השבוע.

ועוד ישיג תועלת מרבה מלמוד הזהר אפילו בדרך בקיאות, כמו שכתב מורנו הרב רבי חיים ויטאל זצ"ל בשער רוח הקדש (דף יא'), וזה לשונו: "וכן אמר מורי ז"ל (דהינו האר"י הקדוש) להרב רבי אברהם הלוי עצה טובה לענן השגה שילמד בזהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק

בעיון מ' או נ' עלים בכל יום, ושיקרא בספר הזהר פעמים רבים", עד כאן לשונו.

ובספר עבודת הקדש להגאון חיד"א ז"ל (מורה באצבע אות מ"ד), למוד ספר הזהר מרוקם על כל למוד בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שיטעה בקריאתו והוא תקון גדול לנשמתו וכו'. (ראה אור הזהר דף 76 ע"ב 82).

וכתב הגאון רבי חיים פאלאג'י זצ"ל בספרו "לוח ארו" (פרק ו'), וזה לשונו: הגם דבכל התורה שלומד האדם הנה שכוו אתו, מכל מקום בלומד בדברי קבלה זהר הקדוש חדש וישן ותקונים וכתבי גורי רבנו האר"י זיע"א וכדומה להם, נשגב הלמוד מאד, כי אפילו אינו מבין מה שלומד, שכוו מרבה, ומסגל להבריח ממנו היסורין.

ובספר: "זכירה לחיים" (בהקדמה), כתב וזה לשונו: ואת זה כתב הרב ז"ל בגליון הזהר הקדוש סדר חיי שרה (קל:), דמי שישגי בלמוד ספר הזהר ופרושו בדיוק ובעיון מבטח לו שהוא בן עולם הבא, עד כאן דבריו.

נקוט מיהא פלגא דבלמוד מה שיוכל להבין אפילו שהוא לפי הפשט בלתי דיוק ועיון כמני וכו' דאין לנו עסק בנסתרות כגון זומא מבחין אהני ליה מיהא דמסתמא לא יראה פני גיהנם. ועל סדר ויחי (רכה) מה שכתב שם. וראה עוד מה שהביא בספר הלולא רבא (ג'ו:), דכל העוסק בספר הזהר יאה נשמר מכל דבר רע, דראשי תבות ר"גלי ח"סידי ו"שמור גימטריה זוה"ר.

עוד כתב (בדף נה:) דהלומד בספר הזהר מכניע את יצרו הרע וקונה שלמות בעולם הזה ובעולם הבא יעין שם. ועל הכל דלמוד הזהר מקרב הגאולה, והקלפות פרת יפרתו כמו שכתב שם פעמים רבות.

ובקונטרס חיים ומזון (חלק ב' אות מ"ד), הבאתי מספר קרבן מנחה ג"ם כי יתנו בגוים" גימטריה ספ"ר הזוה"ר, כי על ידי זה עתה אקבצם עין שם. והא שמייע לי דבספר הזהר ירגיל יותר מהתקונים ביום, ובתקונים ירגיל בלילה יותר מביום, לפי מה שכתוב "מאור הגדול" הוא ספר הזהר, ו"המאור הקטן" הוא ספר התקונים, כמו שכתוב שם בספר הלולא רבא (דף ג').

וכתב עוד שם (חלק א' דף י"ד עמוד ד'), על מאי דאמר רשב"י עליו השלום "אנא שכיח בעלמא, דהא בחיי לא יתיב עלמא בצערא" (זהר בראשית דף רכח.), וזה לשונו: מזה תבין דהלומד בזהר ישן וחדש ותקוני הזהר בקביעות ורגילות מבטח לו דגן עליו דגדולים צדיקים במיתתו... ועין סדר יתרו (דף ס"ח.) מה שכתב הרמ"ז (רבי משה זפוטא) דאם אינו לומד בזהר הקדוש יכסיפו לו בעולם הבא, יעין שם, ועוד יתרה על זאת דברי מורנו רבי חיים ויטאל זי"ע, וזה לשונו: אמר עוד (ירמיה ד כד): "וכל הגבעות התקלקלו", כי הגבעות הם התלמידים החכמים הבחורים הנקראים גבעות אצל בחינות ההרים הנזכר, הנה הגבעות אלו נתקלקלו לגמרי,

כי בראות התלמידים הקטנים את הגדולים ההרים הרמים רודפים יומם ולילה אחרי הפשטים ואינם עסוקים בחכמה הזאת ואינם יודעים כי מיראתם לפגס בה הם נמנעים מלהתעסק בה כנזכר, ועל פן גבעות אלו נתקלקלו ולבם שרש פורה ראש ולענה ועלתה בהם חלודת טיט ורפש לכפר בחכמת האמת, ואומרים שאין בתורה אלא פשטיה ולבושיה בלבד על דרך הנזכר לעיל בפרשת בהעלתה, ואין ספק כי לא יהיה להם חלק בעולם הבא כנזכר שם בזהר. וכבר נתבאר למעלה הסבה כי תורת עולם הבא איננה כפשטה רק עד שם עוסקים בריי התורה וסודותיה, וזה שלא פחר בה ולא טרח בעולם הזה מערב שבת לא יאכל בשבת, ועליהם נאמר "הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו" וגו'. (אור הזהר דף 493).

חזינו השתא עד כמה גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמץ וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסייע בכל מה דאפשר, והוסיפו לעשות חיל ולהרבות חילים לקודשא בריהו הוא ואורייתא לאוקמא שכינתא מעפרא.

ועוד למדנו מורנו הרמח"ל אגרת ט"ו (רמח"ל לרב"י), וזה לשונו: ואודיעך בזה סוד גדול מה שאמר הכתוב: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה וכו' ושבת עד השם אלהיה" וכו' (דברים ד, ל), דע, כי התגברות הסטרא אחרא לגזר חס ושלוש גזרות על ישראל, נמשך לפי עלייתה להתאחז ולניק במדרגות, כי כפי עלותה כך מתגברת. והנה היא עולה ומתגברת בספירות זו"ו, ואז נדחקים ישראל דוחק אחר דוחק. עד שהיא מגעת ל"אימא", והיא חושבת להתדבק שם גם כן, בסוד "אימא דינין מתערין מינה" (זהר חלק ג' סה.), אך באמת אינה יכולה, כי אימא היא חרות. ואז אדרבה, ישראל מתדבקין בה ובורחין בסוד התשובה, ולכן היה צריך המלה שגזרותיו קשות, שהולך ומתגבר מספירה לספירה עד שמגיע לאימא ושם נשבר כחו, כי אדרבה מתעוררת התשובה לישראל. והוא סוד "לפני שבר גאון" (משלי טז, יח), ועל כן גם בריחת משה ורשב"י היו על ידי הגזרה, וכיון שבבריחה זאת נעשה ספר הזהר, הנה כבר ענין התבה קיים ועומד לכל מי שיזדמן אליו, דהינו: הנדבק בספר הזהר כבר מגיע ל"אימא" ויצא מן הסטרא אחרא, ואין צריך לו חבלי משיח, כנזכר ברעיא מהימנא פרשת נשא, בענין שהבאתי למעלה בתחלה. והנה, עם כל זה, לא נתגלה הזהר אלא בזמן הרבה אחרי העשותו, כי הלא הפעלה הזאת אינה צריכה להמצא אלא בזמנה, פרוש: שיברחו ישראל בסוד הזהר הזה, כי פעלתו אינו אלא בסוף יומיא בדרא דמלכא משיחא - בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח. (אגרות רמח"ל אגרת ט"ו, רמח"ל לרב"י).

והנה, בימינו אנו, זכינו שספר הזהר מצוי לכל אדם בכל קצוות תבל, וכפי הנראה שזו פגנת הדברים, שפעלת ספר הזהר (שאמנם נתגלה בתקופה מאחרת יחסית לתקופת רשב"י) צריכה להמצא לכלל ישראל בסוף הימים, בדורו של משיח, כלומר בדורנו אנו, ונקריאת כל גדולי הדור את הצבור ללמוד בספר הזהר ונקא בתקופה זו. ואמרו רבותינו, שפכו שאתם יקציב לעצמו אפילו קריאה של דבר מועט בספר הזהר מדי יום, וכך יוכל בעזרת השם לדבק בספר הזהר. ומלבד כחו של ספר הזהר לכטל את חבלי משיח עבור האדם הדבק בו, הרי ידוע שספר הזהר ממרק את נשמת האדם מכל דבר רע, והקריאה בו היא סגולה לכל הישועות והצלחות. (אגרות רמח"ל אגרת ט"ו, רמח"ל לרב"י).

וידרשו דרשי רשומות ... וגם מי שאינו מבין, נרמז לו, דאף על גב שאדם הוא כבהמה ואינו יודע לקרות, עם כל זה משמאי יכפלו לו שכרו. ויש רמז בפסוק (תהלים לו ז) 'אדם ובהמה תושיע הוי"ה', דתבות 'תושיע הוי"ה' עם התבות ושתי כוללים של תבות יעלו כמספר תבות 'זה"ר תקוני'ם' בדקדוק צ"ח. (הקדמת המוציאם לאור ספר התקונים דפוס ליוורנו)

ואמרו חז"ל במשנה מסכת סנהדרין (פרק י' משנה א) כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שאמרו (שע"י ס) ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר. "חל"ק" ראשי תבות "חזק למוד קבלה", ללמדנו שלכל ישראל יש חלק בזהר הקדוש, ועוד, שעל ידי למוד הקבלה - ספר הזהר הקדוש יזכו לעולם הבא, [ראה לעיל] ועוד "חל"ק" גימטריה "צמח" דעל ידי זה נזכה ל"את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", וקרנו תרום "בישועתך" - בישועתך - גימטריה [עם האותיות] "תשע" גאולה. ולפי זה מובן מה שכתב מורנו רבי חיים ויטאל זי"ע, דכל חלקו בעולם הבא תלוי בלמוד זה, ועוד כתב הרמ"ז (רבי משה זפוטא) דאם אינו לומד בזהר הקדוש יכסיפו לו בעולם הבא, יעין שם,

נשאר לנו איפה לברככם, הוסיפו לעשות חיל להרבות חילים לקודשא בריהו הוא ואורייתא, ויהי הברכה במעשי ידיכם עד אשר תשלם כל המלאכה, להביא את העולם לשלמותו האמתית, ויהי שם ה' שלם והכסא שלם ותכון מלכותו לעד בביאת מלכנו ומשיחנו במהרה בימינו אמן. וכדאי הוא רשב"י, התנא האלקי זכותו יגן עלינו אמן, לפטר את כל העולם פלו מן הדין ולקרב את הגאולה, ועינינו תחזינה בהגלות נגלות אור השם ומלאה הארץ דעה את השם בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

שלום יהודה גראס
אבדק"ק עטרת ישעיה האלמין בית שמש

מִקְרָב ב'

הנה אנחנו עומדים בדור של משיח, ובימים אלו החושך מכסה ארץ וערפל לאומים. וכל אומות העולם, עומדים עלינו לכלותינו, כולם התאחדו בעצה אחת להשמידנו ולטרדנו מן העולם, זקוקים אנחנו לרחמי שמים מרובים להינצל מירשיו של עמלק.

על כן לא עת לחשות! ונקרא בקול גדול, אחינו כל בית ישראל, האהובים והנעימים, די בכל אתר ואתר, חזקו ויאמץ לבבכם לחזות בנועם ד' ולבקר בהיכלו, הטו אזנכם לדבר ה' היוצא מהר חורב ומכריז ואומר: (בראשית פרק כז כב) "הקול קול יעקב והעידים ידי עשו", ובמדבר (רבה בראשית פרשה סה פסקה כא), ד"א הקול קול יעקב הא קולו משתק את העליונים ואת התחתונים, ובפסיקתא (דב כהנא - פסקא טו אות ה) ... א"ר יהושע בן לוי בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ואומרת "אוי לכם כהנא לא עמדו פילוסופים באומות העולם כבלעם בן בעור וכאבנימוס הגרדי, נכנסו אומות העולם אצל אבנימוס הגרדי, אמרו לו יכולין אנו להזדווג לאומה הזאת, אמר להם לכו וחזרו על בתי כנסיות ועל בתי מדרשות שלהם, אם מצאתם שם תינוקות מצפצפים בקולם, אין אתם יכולין להיזדווג להם, ואם לאו אתם יכולין להזדווג להם, שכך הבטיחן אביהן ואמר להן, "הקול קול יעקב" (בראשית כז כב) כל זמן שקולו של יעקב מצפצף בבתי כנסיות ובבתי מדרשות אין הידים ידי עשו, וכל זמן שאין קולו של יעקב מצפצף בבתי כנסיות ובבתי מדרשות הידיים ידי עשו, שמואל אמר (דניאל פרק ח יב) וְצָבָא תִתְּנֶן עַל הַתְּמִיד בְּפִשְׁעָה וְתִשְׁלַף אֶמֶת אֶרְצָה וְעִשְׂתָּהּ וְהִצְלִיחָה" בפשעה של תורה כל זמן שישראל משליכין דברי תורה בארץ, מלכות הרשעה הזאת גוזרת ומצלחת ומה טעמה ותשלך אמת ארצה וגו' (שם), ואין אמת אלא דברי תורה, כמה דאת אמר "אמת קנה ואל תמכור" (משלי כג כג) א"ר יודה בר פזי (ספר הושע פרק ח' ג') וְזָנַח יִשְׂרָאֵל טוֹב אוֹיֵב יִרְדְּפוּ" ואין טוב אלא דברי תורה כמה דאת אמר "כי לקח טוב נתתי לכם תורתא אל תעזבו" (משלי ד ב).

ומכאן אנו יוצאים בקריאה נרגשת לכבוד מעלת גדולי ישראל, רבנים וראשי ישיבות. וכל אחינו בית ישראל, בכלל. המצפים ומיחלים לישועת ה'.

עוררו עוררו מבקשי ה', התבוננו וראו תהפוכות עולם, בזמן שבני ישראל מחפשים עצה ותושיה בגלות המר הזה. וכבר האירו עינינו צדיקי ישראל, שבכוח למוד הזהר הקדוש לקרב הגאולה ברחמים.

וידוע דברי הבעש"ט זיע"א שציווה לאנשיו שלפני כל תפילה ילמדו מאמר זוהר ותיקונים. וידועים דברי ר' יצחק אייזיק יחיאל ספרין מקאמרנא (נוצר חסד מספר אבות פרק ד') וזה לשונו: לו עמי שומע לי בדור הזה שהמינות

גובר, היו לומדין עם תינוק בן תשע שנים ספר הזוהר ותיקונים להגות בו, והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו, ויתקיים, עד כאן לשונו. ועוד כתב רבי פנחס מקאריץ זי"ע שעל ידי למוד הזהר הקדוש נצלים האדם ומשפחתו ממגיפה ושערוורת, (אמרי פנחס, שער ו' אות ע"ג). ומובא בויקהל משה שגדול שכר הלמוד הזה יותר משאר כל התורה וכל המצוות ומי שלא עסק בחכמה האמיתית ולא רצה ללמוד אותה, בשעה שנשמתו רוצה לעלות לגן עדן דוחין אותה משם בבושה גדולה כמו שאמר בזוהר שיר השירים, והרמח"ל זי"ע לא מצא עצה לבטל גזירות מעם ישראל, אלא בלמוד הזהר הקדוש ברצף ללא הפסק.

בכל הדורות הקודמים עוררו הצדיקים את המוני ישראל לעסוק בזהר בנוסף ללמוד נגלות התורה, ובזה נצא ידי חובתנו בהשתדלות להבאת הגאולה כמו שנכתב בספר "דגל מחנה אפרים" (פרשת בשלח): "וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִצְאִים בְּיַד רְמָה" (שמות יד, ח), ותרגומו: "ובני ישראל נפקין בריש גליה, על דרך דאיתא בזהר הקדוש בספרא דא יפקון מן גלותא, ועיין שם שמבאר עוד יותר כשיתגלה ספר הזהר בדא יפקון מן גלותא" וזהו שמרמז בפסוק "ובני ישראל יוצאים", היינו מן הגלות, כנזכר לעיל. "ביד רמה" כתרוממו, בריש גליה, בריש ראשי תיבות: רבי שמעון בן יוחאי. גליה - כשיתגלו ספרי הקודש, ספרי הזהר, אז בדא יפקון מן גלותא.

וברעיא מהימנא (בהר דף קיב). מאן דישתדל באורייתא למנדע ליה לקודשא בריך הוא. ובאינון גניזין דיליה, אקרי בן לקודשא בריך הוא, [תרגום ללשון הקודש]: מי שעוסק בתורה (כדי) לדעת את הקדוש ברוך הוא ובאלו הנסתרות שלו, נקרא בן להקדוש ברוך הוא. ובתיקוני זוהר (תיקון ל) מובא דאלו שאינם רוצים ללמוד סודות התורה אוי להם שגורמים עניות וחרב ובוזה והרג ואבדן בעולם רח"ל.

וכבר יצאו בקריאה גדולה לכל ישראל בכל העולם כולו, רבנן קשישי וקדישי בארצנו הקדושה מדור שעבר (משנת תרפ"א) ובדורנו אנו (בשנת תשס"ח) שבו וחיזקו להתעורר ולהתחזק בלימוד הזוהר הקדוש ולקבוע שיעורים ברבים, תמידים כסדרן, שלימוד זה הוא המציל והמגן בגלותנו זו, כמפורש בזוהר הקדוש שכל הגאולה תלויה אך ורק בלימוד תורת הסוד. וכן כתב האור החיים הקדוש זי"ע דאין משה רבינו רוצה לגאול עם של בטלנים - ואלו שאינם לומדים זוהר הקדוש אומר להם הרעיא מהימנא 'עמי ארצות'. וכתבו המקובלים שעיקר נתינת התורה היא ללימוד סודותיה.

על כן אחי, אנא התעוררו נא, ללימוד הזוהר הקדוש, והחי יתן אל ליבו להנהיג לכל הפחות לימוד שעה אחת ביום בלימוד הזוהר הקדוש, ועל זה אמרו חז"ל יש קונה עולמו בשעה אחת, ששקולה כשנה שלימה של לימוד תורת

הפשט, כמו שכתב "הכסא מלך" דלימוד הזהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, והובא פסקו בכף החיים (סימן קנ"ה סק"יב), וז"ל: ה"כסא מלך" (תקון מ"ג): כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפילו פירוש מאמר אחד, יעשה בו תיקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה, ומובטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא.

וּבְזֵהר פְּרִשֶׁת תְּרוּמָה (דף קכ"ט ע"א וע"ב), אָמְרוּ שֶׁהַשְּׂכִינָה מִתְחַבֵּרֶת עִם הַיְהוּדֵי הָאוֹמֵר בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

וְזֵה לְשׁוֹנוֹ: קְדוּשָׁה דֵּי בְּסוּפָא, אִיְהִי תְּרַגּוּם, כְּמָה דְּאוֹקִימָנָא. וְדָא אֶפִּילוּ יְחִיד יְכִיל לִזְמַר לָהּ, אֵינּוּן מְלִי דְתְּרַגּוּם. אַבְּל מְלִין דְּלִשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ דְּקְדוּשָׁה, לָאוּ אֵינּוּן אֶלְא בְּעִשְׂרָה, בְּגִין דְּלִשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ שְׂכִינְתָא מִתְחַבֵּרָא בְּהִדְיָה. וְכִכְל קְדוּשָׁה דְּשְׂכִינְתָא אֲתִיָא, לָאוּ אִיְהוּ אֶלְא בְּעִשְׂרָה. דְּכִתְבִי, (ויקרא כב) וְנִקְדְּשִׁיתִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו', בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵינּוּן לִשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ וְדָא, וְלָא שְׂאָר עֲמִין דְּאִית לוֹן לִישׁוֹן אַחְרָא. [לשון הקודש]: הַקְּדוּשָׁה שְׂבִטוּף הִיא תְּרַגּוּם, כְּמִן שְׂבִטוּף, וְזֵה אֶפִּילוּ יְחִיד יְכִיל לִזְמַר אוֹתָהּ, אוֹתָם דְּבְרֵי הַתְּרַגּוּם. אַבְּל דְּבְרֵי לִשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַקְּדוּשָׁה אֵינָם אֶלְא בְּעִשְׂרָה, פִּי הַשְּׂכִינָה מִתְחַבֵּרֶת עִם לִשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ [ומתחברת עם הַיְהוּדֵי הָאוֹמֵר בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ (רמ"ק ורא"ג)], וְלִכְל קְדוּשָׁה שֶׁהַשְּׂכִינָה בָּאָה, אֵין זֵה אֶלְא בְּעִשְׂרָה, שְׂכִינּוּב (ויקרא כב) וְנִקְדְּשִׁיתִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם לִשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ וְדָא [שְׂבִי יִשְׂרָאֵל הֵם נְקָרָאִים לִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ וְדָא (רמ"ק ורא"ג)], וְלָא שְׂאָר עֲמִים שְׂיֵשׁ לָהֶם לִשׁוֹן אַחְרָת.

רואים מכאן, ש"לשון הקודש - השכינה מתחברת בה", וב"ה שזכינו שיצא לאור הזוהר בלשון הקודש, וכל אחד יכול ללמוד ויהיה שגור על לשונו, בקדושה יתירה בלשון הקודש, שמחוברת אל השכינה הקדושה.

ועל ידי שכל העם יתאחדו בלימוד הזוהר הקדוש (ותנעל דלת התיקונים בפני היצר הרע), בכך כולנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה, ובסגולתו "וקראתם דרור" ותחזנה עינינו, בביאת בן דוד משיחנו, מלך ביופיו יבוא ויגאלינו, ב"עז" והדר לאלוקינו, ובשכר זאת א-ל-ח צורנו חלקינו, יזכינו בחיינו, ל" וְנִחָה עָלֵינוּ רוּחַ ה' רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּבְגִבּוּרָה רוּחַ דְּעֵת וְיִרְאַת ה': (ישעיה פרק י"א ב). וְיִקְוִים בְּנוּ בְּבֹאֵת הַבְּיָא מְלָאכִי: "הִנְנִי שֹׁלַח מְלָאכִי וּפְנָה דְרָךְ לְפָנֵי וּפְתָאם יְבֹא אֶל הִיכְלוֹ הָאָדוֹן אֲשֶׁר אֲתָם מִבְּקָשִׁים וּמְלָאךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר אֲתָם חֲפָצִים הֵנָּה בָּא אָמַר ה' צְבָקוֹת" (מלאכי פרק ג' א'), יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבַנּוּ, עַל גְּאוּלְתֵּינוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ בְּגֹאֲלַת עוֹלָמִים בְּב"א.

